

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice št. 15. — Zurednikom se mora govoriti vsak dan od 11. do 13. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: šeststopenjska petičvrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrletno 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrletno 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 133.

V Ljubljani v ponedeljek, 15. junija 1885.

Tečaj II.

Čestitim gg. volilem dolenskih mest in trgov.

Končana je huda borba, zmaga je priborjena in zaželjeni mir vrača se polagoma v dolensko pokrajino, po katerih je toliko časa razsajala vihra burne, brezobzirne agitacije. Dovolite tedaj, čestiti gg. volilci, da pred Vas stopim, da Vam vsaj v duhu sežem v možko desnico ter Vam ginjenim srcem izrečem svojo iskreno, globoko čutjeno zahvalo za Vaše toliko častno zaupanje.

In zares, če je kateremu slovenskemu poslancu zahvaliti se za pojave narodnega zaupanja, zadeva prijetna ta dolžnost mene v prvi vrsti. Dyakrat ste sijajno dokazali na volišči, da mene želite kot svojega zastopnika v državni zbornici. Da mi narod na Dolenjskem ni zaupal, da nisem toliko zvestih, neomahljivih prijateljev imel po Vaših mestih in trgih — nikdar ne bi bilo mogoče, zmagati v silnem boji! Moja kandidatura bila je utemeljena v narodni volji — kako bi sicer mogel prodreti, nasproti toliki opoziciji, oddaljen od domovine, dan za dnevom napadan od sovražnega casnikarstva, proti tekmeču, s katerim se je združila celo nemška stranka, in kojega je pod svoja krila bil vzel celó ljubljanski „centralni volilni odbor“?!

Odkrito rečem, da me je silno bolelo, videti med svojimi protivniki tudi gg. tovariše izvrševalnega odbora. Njih mržnja proti meni in moji volitvi razodeva se dokaj jasno v dotičnem oklici, prijavljenem te dni po nekaterih slovenskih časopisih. Sam sem se vprašal, s čim za Boga sem naenkrat provzročil te antipatije? Z nobene kompetentne strani se ni izreklo, da sem kedaj bil zanemarjal svojih dolžnosti v deželnem zboru, da sem kedaj izneveril se narodnemu pro-

gramu ali zapustil bojne vrste svojih soborilcev in narodnih somišljenikov. Moja trudoljubivost, moja delavnost v deželni zbornici priznavala se je najbolj s tem, da sem dve leti zaporedoma bil izvoljen v isti izvrševalni odbor, kateri je sedaj pobijal mojo kandidato. „Centralni volilni odbor“ me je zavrgel. Vi pa, čestiti gg. volilci, sodili ste drugače o meni, in častni mandat, katerega ste mi naklonili, jasen je odgovor vsem onim, ki so zoper Vašo voljo protivilni se moji izvolitvi.

Toda ne bodem se dlje časa mudil pri teh neprijetnih spominih — pozabljeno bodi, kar sem bridkega doživel v zadnjih tednih: le jedna želja me navdaja, koristiti svojemu narodu, opravičiti zaupanje svojega volilnega okraja. Gospodje tovariši v izvrševalnem odboru zmotili so se v dvojnem oziru. Slabo so bili poučeni, kar se javnega mnenja tiče na Dolenjskem, slabo so poučeni tudi gledé tega, kar se tiče moje osebe in mojih nazorov. Nadejam se, da se tudi oni kmalu uverijo o mojem trdnem sklepu, složno postopati z drugimi slovenskimi poslanci, katerih je zavisen duševni in gmotni napredek mile naše domovine. Mogoče je, da sem bil časih družega mnenja, nego nekateri mojih tovarišev. Ali ta razlika tikala se je k večem le postranskih vprašanj, gledé načelnih vprašanj in gledé končnega smotra vladala je med nami vselej popolna jedinstvo. Razlika tedaj nikakor ni tolika, da bi onemogočila moje skupno delovanje z ostalimi slovenskimi poslanci. In tedaj se zanašam na njih izkušeno domoljubje, trdno nadejajoč se, da bodo opustili neopravičeno protivje proti kolegi, kojega je izbrala velika večina dolenskih narodnih volilcev in kateri nima gor-

kejšje želje, nego v bratski slogi posvetiti svoje skromne sile domovinskim težnjam in življenskim potrebam slovenskega naroda.

Do Vas pa, prečestiti gg. volilci, še jedno prošnjo! Počastili ste me s svojim zaupanjem, ohranite mi je! Da sem Slovenec z dušo in s telom, da nikdar in v nobenem položaji odstopil ne bodem od onih terjatev, brez katerih kot narod živeti ne moremo, izjavil sem uže v svojem volilnem programu in poudarjal pri volilnem shodu na Binkoštni ponedeljek v novomeški mestni dvorani. Dobro to vedó gospodje volilci protivne nemške stranke, kateri so pri ožji volitvi kakor jeden mož proti meni glasovali! Nikdar ne bodem nehal, zahtevati ustavnih naših pravic za ves slovenski narod, ob jednom pa sem vsigdar pripravljen, ozirati se na pogoje državnega življenja in spoštovati pravno okrožje družih avstrijskih narodnosti. Za svoj narod zahtevati njegove naravne pravice — a nikomur ne delati niti najmanjše krivice, po teh načelih bodem se tudi vedno ravnal kot Vaš zastopnik v državnem zboru!

Skrbel bodem ob jednom za to, da se mladina naša odgojeva na versko-pravni podlagi, v krščanskem duhu. Tudi v tem oziru se nadejam, da si s časom pridobim zaupanje onih krogov, kateri so dosihmal z nekakim predsodkom protivilni se mojemu javnemu delovanju.

Gmotne koristi celega volilnega okraja mi bodo vedno posebno pri srci. V svojo dolžnost si štejem, brigati se za vsako zadevo, katera je količkaj v zvezi z dolenskimi interesi. Pozivljam tedaj vse gg. volilce dolenskih mest in trgov, osobito pa dotične veleslavne občinske zastope, da se do mene obračajo v vseh stvaréh, pri katerih jim morem kot njih poslanec biti v pomoč. Srčno rad bom napel vse sile, da zadostim do-

Listek.

Studeneč lepote.

(Iz laščine po Luigi Capuana. —k.)

Nekdaj živela sta kralj in kraljica, imela sta hčer in ta je bila grda in nerodna, da nista vedela, kaj bi počela od žalosti in gorja.

Imela sta jo strogo zaprto, po polnem samo, v odločeni sobici, in jeden dan prinesel jej je kralj, drugi dan kraljica jedi v pletenici; in kadar sta bila tam, jokala sta vselej bridko:

— O ti nesrečno dete! rojeno si za kraljico in se ne moreš veseliti svojega stanu!

Ko je zrastle — bila je uže v šestnajstem letu — rekla je nekega dné svojemu očetu:

— Veličanstvo, zakaj me imate tukaj zaprto?

Pustite me po svetu iti. Moje srce mi pravi, da bodem tam našla svojo srečo.

— Pustite me, ali pa si vzamem življenje.

Temu razdvojljivemu pretenju se kralj ni mogel ustavljati.

— Moje dete, če na vsak način hočeš, tedaj potuj!

In dal jej je denarja v izobilji, in v neki noči, ko so v palači vsi spali, podala se je kraljičina na pot.

Ko je potovala, prišla je na polje. Opoludansko solnce je vroče pripekalo, in poiskala si je zavetja pred palečimi žarki pod nekim drevesom. Čez nekaj trenutkov čuje ječanje in zdihovanje:

— O joj, o joj, o joj!

Obračala se je boječe na vse strani, a videla ni nikogar.

In zopet: o joj, o joj, o joj!

Zdaj se je ohrabrila, približala se je kraju, od koder se je čul glas, in tu našla je gaščarico, katera je žalostno gibala s koščekom repa in tako jadikovala.

— Kaj se je zgodilo, gaščaričica?

— Hudobni ljudje so mi odbili rep, in zdaj ne najdem njegov konec. O, če bi ga ti našla, bogato bi te jaz obdarovala za to.

Kraljičina iskala je usmiljeno po travi na

okolo, in iskala je toliko časa, dokler konečno ni našla konca.

— Lepo se ti zahvalim, ljuba deklica, in kar zadeva tvoje darilo, koplji le tukaj.

Kopala je kratek čas, dokler ni našla čebule, malo večje kakor lešnik.

— In kaj naj počnem z njo?

— Le dobro jo shrani. Nekega dné, kdo vé? ti bode morda prav prišla.

In kraljičina vtaknila je čebulo v žep.

Med potom srečala je staro ženo, katera je nesla na ramah vrečo ovs. Nenadno se pretrga vreča in ves oves vsul se je na tla. Starka pa je pričela zdihovati.

— Saj to nič ne dene, méni kraljičina, jaz vam ga bodem uže pobrala.

— Oj zrna so vsa šteta, in če manjka le jedno zrno, potem me moj mož na pol ubije.

Kraljičina pa je pobirala zrna z angeljsko potrpežljivostjo, takó da niti jedno ni manjkalo.

Lepo se ti zahvalim, draga deklica, a ne morem ti dati nič družega nego to...

tičnim zahtevam, naj uže izvirajo od posameznih udeležencev ali od večjih skupin in celih korporacij. Sicer se bodem leto za letom osebno predstavljal svojim volilcem, da se poučim o željah in potrebah posameznih krajev in dolenskega prebivalstva sploh.

Ne treba mi končno posebno naglašati, da mi bode mnenje čestitih mojih volilcev vsikdar merodajno. Svoj mandat prejel sem iz rok zapljivega naroda, niti za trenotek ga ne bi hotel obdržati, kakor hitro se prepričam, da sem izgubil njegovo naravno podlago, narodno zaupanje. Če se kedaj pripetijo, da se moje mnenje ne dá več strinjati z mišljenjem večine volilcev, zavežem se s častno besedo, brez vsakega obotavljanja takoj odstopiti od svojega mandata ter svoje poslančevostojanstvo izročiti onim, kateri so me z njim bili odlikovali v toliki meri.

To so moja načela, prečestiti gg. volilci. Zagotavljam Vam, da se nikdar ne izneverim ter Vas prosim, sprejmite s tem svečanim zagotovitvom ob enem mojo najiskrenejšo zahvalo. Vi za me, jaz za Vas, za našo solčnato dolensko stran, za slovensko in avstrijsko domovino!

Na Dunaji 11. junija 1885.

Prof. Fr. Šuklje,
državni in deželni poslanec.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V soboto so bile volitve za državni zbor; izmed 353 poslancev pripada jih desnici 192, nemškoliberalni stranki 132; dalje so izvoljeni štirije antisemitje, trije demokratje in 22 pristašev Coroninjevega kluba. 110 poslancev ni bilo v prejšnjem parlamentu.

Minolo soboto izročila se je železniška proga Mostar-Metkovič prometu. Listi prinašajo povodom tega dogodka obširne članke o pomenu te proge okupirane provincije in za Avstrijo sploh. To je za cesarstvo važen političen in kulturelen dogodek. Ta železnica veže Ercegovino z Jadranskim morjem ter napravlja za to deželo tako rekóč pristanišče. Še pred jednim desetletjem bila je Ercegovina, navzlic sosedstvu Dalmacije, zaprtajsemu evropskemu prometu. Jednako godilo se je z Bosno, in nje bogati zakladi morali so ostati doma neporabljeni zaradi pomanjkanja prometa. Odkar pa je Avstrija prevzela pomirjenje in upravo te dežele, so se razmere tam doli naglo spremenile. Bosna je z ogerskim in tako z evropskim železniškim omrežjem uže zvezana in slednji izkazi bosanske železnice kažejo, da se je promet za mnogo pomnožil. Tako je zdaj tudi Mostar zvezan z merjem. Ta železnica živo pričja o napredku v Bosni in Ercegovini, in temu oporekati ne morejo najhujši nasprotniki. Iz vsega, kar se

In dala jej je nožič za dva krajcarja, kateri je imel svinčen držaj.

— In kaj naj počnem s tem?

— Le dobro ga hrani, nekega dné, kdo vé? ti bode morda prav prišel.

In deklica je vtaknila nožič v žep.

Ko je dalje šla svojo pot, pride na kraj jarka. Tam čula je bolešno meketanje, in ko je pogledala doli, videla je tam doli kozo.

— Mala koza, kaj pa se je zgodilo?

— Pala sem v jarek ter si zlomila nogo.

Kraljičinja šla je koj doli, vzela je malo kozo v naročaj in obvezala jej je potem nogo s svojim robcem tako dobro, da je žival, če tudi šepavo, vendar dalje šla.

— Lepo se ti zahvalim, draga deklica. Vender kaj naj ti podarim? Tu, moj zvonček.

— In kaj naj počnem s tem?

— Le dobro ga hrani, nekega dné, kdo vé? ti bode morda prav prišel.

Kraljičina vzela jej je zvonček z ovratnika, in vtaknila ga je k čebuli in nožiču v žep.

In ko je šla svojo pot dalje, prišla je nekega dné k nekoliko odstranjeno ležeči hiši.

je do zdaj zgodilo za okupirane dežele, prepričalo se bode lahko prebivalstvo samo, na kateri strani so njegovi prijatelji, ali na oni, katera se vedno trudi za povzdigo ali napredek dežele, ali na oni, katera hoče z vednimi nemiri ovirati procvitanje dežele.

Tuje dežele.

Iz Italije se poroča, da so se državne finance od 1. julija 1884 do 31. maja t. l. znatno zboljšale, da so se državni dohodki pomnožili v tem času za 59 400 000 lir. Tej pomnožitvi pomogli so največ dohodki pri carini.

O ministerski krizi v Angleški ne moremo danes poročati nič gotovega, poročila iz Londona so različna. Jedna poročila pravijo, da je kraljica sprejela Gladstonovo ostavko ter Salisburyju naročila, naj sestavi nov kabinet, druga poročila pa zopet zatrjujejo, da kraljica neče odpustiti Gladstona, da torej ostane ves kabinet z Gladstonom na čelu nespremenjen. Katero teh poročil je pravo, odločiti se mora prav kmalu.

Mirovna pogodba med Francijo in Kitajsko je torej gotova; dné 8. t. m. podpisala sta jo v Tientsinu zastopnika obeh držav. Določila te pogodbe so ista, kakor ona pogodbe z dné 4. aprila, katere član prvi se glasi: „Kitajska dovoli, da se pogodba tientsinska ratifikuje. Francija izjavlja, da nima nobenega družega namena, nego onega v pogodbi označenega. Kitajska se odpove vrhovni oblasti nad Anamom s tem, da se Francija zaveže, da se bode posezala čez varstveno vladarstvo.“ — Francija poslala bode vendar navzlic sklenjenemu miru 10 000 mož rezernih polkov v Tonking, da se nadomestijo bolni in ranjeni vojaki, kateri so uže doslužili.

Dopisi.

Na Dolenjskem, 13. junija (Izv. dop.) Najstarejšemu slovenskemu dnevniku res ne pristaja več naslov: „Slovenski Narod“; „Črt naroda“ bilo bi zanj pravo ime. Kako se more narodno glasilo veseliti na razuzdani surovosti pouliškega siloviteža, ki obče spoštovanega narodnjaka na ulici birma? Kako more glasilo slovenske narodne stranke imeti veselje nad tem, da v mestih Kočevji in Rudolfovem ni še izmrla ona stranka, ki je slovenskemu narodu toliko bridkih ran prizadela. Čudna je konsekvencia onega lista, ki gledé dolenskih volitev diktat centralnega odbora razglašja za evangelij, a pri volitvah na Notranjskem pa sam ruši disciplino. Kdo drugi je učil Dolenjce hoditi svojo pot, ko ravno nekateri članovi centralnega odbora, od katerih je najglasovitejši sam se podpisal na izjavo, v kateri se je priporočal g. S. za deželnega poslanca, a za njegovim hrbtom pa se je pisarilo: „Proč s starim lisjakom“, a drugi je zopet podpisan na priporočilu za g. U., a sam je osebno njegovo kandidaturo spodbijal.

— Krščanske duše, vzemite me pod streho za to noč!

Gospodinja kazala se je dobro žensko, in tako sta govorili, ko je v ponvi nad ognjem vrelo, to in to.

— Kdo si? Kam greš?

Kraljičina pa je do pičice natanko pripovedovala svojo povest.

— Tiho, tiho blebetavka, blebetanje ti ne prinese koristi.

V ponvi pa je vršelo in vrelo in kraljičina sama je slišala to.

Zmenila pa se ni za to in pripovedovala je dalje, ravno do tjá, ko je zapustila kraljevo palačo.

— Tiho, tiho, blebetavka, blebetanje ti ne prinese koristi.

V ponvi pa je vršelo in vrelo in kraljičina sama je slišala to. Izenadjena je pretrgala povest.

— In potem? vpraša žena.

— Tu sem!

Ko je prišel mož domov, pripovedovala mu je žena vse od besede do besede.

Še čudnejša pa je logika, ako se v jednom in istem listu vladi v greh šteje, da se ni vtikala v volitve, a precej na to pa se ona sumiči, da je pri volitvah iskala zagovornika.

A vse to bi se stariškavemu listu še prizanašalo, da bi le bil brez jedne napake. List se je razprl z resnico in vsled tega vse narobe vidi in narobe sporoča. Pač se je kazal telegram s podpisom Hohenwart, a ta telegram je spodbijal trditev necega dež. poslanca, ki je pisal, da se gosp. grof Hohenwart ni izjavil proti kandidaturi gosp. Š—a. Če „Narod“ trdi, da je ta telegram ponarejen, moramo soditi, da to vé iz dobrega vira. S tem pa je tudi dokazano, da je tisti sleparil, ki je proti Šukljeju agitiral in da je najstarejši dnevnik v družbi s ponarejevalci dokumentov. Lepa čast!

Kostanjevica, Višnja Gora, Črnomelj in Metlika, v katerih nemški kandidat Wurzbach ni vjel niti jednega glasu, v katerih je narodno prepričanje tako utrjeno, da se nikdo ni upal Wurzbachovo kandidaturo priporočati, katerim pa se zdaj v „Narodu“ nemškutarija na vrat obeša, ne bodo se dala plašiti po klepetanji žalostnih modrijanov, ki so pred tremi tedni učili, da se mora cela narodna stranka proti nemškemu „Schulvereinu“ zjediniti; a ko je prišlo do ožje volitve, pa so paktirali s pionirji Weitlofa, samo da bi domačemu talentu pot zaprli, — ampak imenovana mesta bodo tudi za naprej trdna skala, nad katero se razbijejo burni valovi osobne mržnje in in slepe strasti.

Kam je strast dovela naše patentirane narodnjake, to uže čuti večina zapeljanih, a to čuti tudi nek drugi list, katerega glavni nalog je bil, zavračati napade najstarejšega dnevnika, kateri pa je mahoma postal najimenoitnejši njegov tekmeč. A zdaj molči, ker sprevidi, kam so zabreli. Da moledvati za pomoč pri „Schulvereincih“, paktirati z Weitlofovimi, Koppovimi, Knotzovimi težaštvom, ki z vso ljutostjo lakomnikov komaj čaka pogina slovenskega življa, bratiti se z zakletimi protivniki zahtev slovenskega ljudstva, blatiti zasluzne narodnjake, podirati zaupanje v moža, od katerega revna Dolenjska pričakuje pomoč, zaradi katere bi jej morali vsi pravi domoljubi privočiti najboljše zastopnike — podpirati kandidata, katerega priporoča nemški vodja z besedami: „M. unschädlich vorzuziehen“, in končno tako ravnanje kot vrlo razglašati, to so tedaj zasluge mož, ki hočejo biti voditelji ljudstva, ki hočejo, da bi tudi Dolenjska slepo za njimi gazila v gotovo brezdnó? Ali jih ne polije rudečica, če si prisvajajo ime „domoljub“, ali imajo mirno vest, če druge po krivem sumičijo, a sami pa zakon tako tolmačijo, da neko odškodovanje ni kaznivo. Naj le pred svojim pragom pometajo in naj pomislijo, da v hiši obešenega ni dobro govoriti o vrvi.

— Veš li, kaj sem mislila? Ali nijmava hčere, katera je tako lepa kakor solnce. Peljiva jo h kralju. Rekla mu bodeva, da je njegovo hčer rojenica tako krasno spremenila. Kraljičino pa bodeva zaprla v žitnico, da tam umrje.

— Ali pa nama bode kralj tudi verjel?

— O! jaz imam vsa znamenja.

In tako se je zgodilo.

O polunoči sta zgrabila kraljičino, zaprla jo v žitnico, in naslednji dan sta peljala svojo hčer h kraljevi palači.

Ko sta kralj in kraljica čula povest o rojenici, sta se dvojila. Deklica pa je govorila, kakor sta jo naučila:

— Veličanstvo, ali se ne spomnite, kako ste k meni prišli s pletenico ter jokali in upili: O ti nesrečno dete! rojena si za kraljico, a se ne moreš veseliti svojega stanu?

Kralj in kraljica pa sta se neskonečno čudila. Teh besedij ne more nihče vedeti, razen njijine hčere! — Objela sta deklico ter napovedala kraljevske slavnosti. Onima pa, katera sta pripeljala deklico, podarila sta cel kup zlata.

Med tem pa se je polotil kraljičine, katera je

Iz bleške okolice, 14. junija. (Izv. dopis.) „Po nepovoljnem izidu volitve v dolenskih mestih in vsled nevolje, ki je zaradi tega nastala v narodnih krogih ljubljanskih“ — — — — ne bode nove volitve v Ljubljani, ampak grof Hohenwart prevzame mandat ljubljanskega mesta in mi Gorenjci volili bodemo vnovič.

Izvrševalni volilni odbor obrača se v drugič z zaupnim vprašanjem do nas, hoteč zvedeti naše želje glede prihodnjega kandidata. Ker nečemo dvojiti, da volilni odbor to vprašanje stavlja resno in da se bode pri predlaganju kandidata oziral na večino zaupnih mož, povedati hočemo, kako je mnenje mnogih volilnih mož našega okraja.

Od vseh eventualnih kandidatov, katerih imena podaje volilni odbor in od onih, o katerih kandidaturi se sploh še govori, ima največ glasov za sabo gotovo gospod dr. Karol Bleiweis. In to je čisto naravno. Dr. Karol Bleiweis slovel je uže davno v najširjih narodnih krogih po svoji trudoljubnosti in delavnosti za svojo slovensko domovino. Da mu tudi zmožnosti ne more nihče odrekati, razvidi se uže iz tega, da se v deželnem in mestnem zboru izročujejo najtežavnejši in najvažnejši referati navadno le njemu. Pri koeljivih vprašanjih dr. Bleiweis navadno posreduje, kar nam je porok njegove zmernosti in previdnosti; nasprotno pa ima vedno tudi zadosti energije in neomahljive odločnosti, zagovarjati to, kar je na korist deželi, in tu se ne boji nobenega sovraštva in nobenih zamér. V izobraženosti pa tudi daleč presega vse one, kojih imena se med kandidati za gorenjsko stran imenujejo, in to je velike važnosti, saj je znano, da nas naši nasprotniki, ki nas z oči v oči ne poznajo, merijo le po naših zastopnikih.

Govorilo se je tudi o kandidaturi graščaka Jankota Urbančiča. Mi sicer nismo proti njegovi kandidaturi, vendar smo zvedeli iz gotovega vira, da gospoda graščaka naš mandat nikakor ne veseli, in da če bode kandidiral, storil bode to le na prigovarjanje osebnih svojih prijateljev. Da pa ne more biti izvrsten poslanec, kdor ni vnet in navdušen za to, to je vsakemu lahko umljivo.

Zatorej bodemo mi iz navedenih razlogov dali svoje glasove le g. dr. Karolu Bleiweisu.

To naj bode centralnemu volilnemu odboru naš odgovor.

Iz Žužemberka, 14. junija. (Izv. dop.) Danes popoldne ob 1/2 3. uri začel je skedenj Andreja Šlogarja, posestnika v Žužemberku, goreti. V kratkem času vpepelil je strašni element troje poslopj. Da se ogenj vzlic mnogobrojnim, s slamo in opeko kritim poslopjem in vzlic strašanski suši razširil ni, zahvaliti se je izvrstnim orožnikom žužemberškim in žužemberškim prebivalcem, kateri so na prvi klic zvana iz cerkve in drugod k ognju hiteli ter vstrajno trudili se, dokler se ogenj lokaliziral ni. Zahvaliti se je dalje tudi kneza Auersperga

cele tri dneve neprestano jokala, grozen glad. Večkrat je klicala in prosila, naj bi jej podarili vsaj kosček kruha, a ni se ganila živa duša. Tedaj pa se je spomnila čebule.

In vzela je čebulo iz žepa.

— Zapovej, zapovej!

— Jedi!

In glej, kadeče se jedi, namizno pogrinjalo, nož, vilice, steklenice in kozarec.

Ko je nehala jesti, je vse zginilo.

Zdaj je potegnila nožič iz žepa.

— Zapovej, zapovej!

— Razkolji mi ona vrata na drobne kosce.

In v trenutku so ležala vrata kot kup drobnega lesa.

Zdaj pa je potegnila zvonček iz žepa ter pozvonila z njim. In glej, takoj obdala jo je nebrojna čreda koza.

— Zapovej, zapovej!

Popasite mi takoj vsa ta polja, da ne ostane niti bilka po konci.

In v trenutku je bilo vse, polja in gozdi in vinogradi, po polnem uničeno.

(Konec prihodnjic.)

direkciji na Dvoru, katera je blagovoljno poslala o pravem času brizgalnico na pomoč.

Škode je ogenj provzročil nad tisoč goldinarjev, a Andrej Šlogar bil je zavarovan samo za 600 gld. Ogenj zanetili so baje otroci, ko gospodarja (očeta) ni bilo domá, kajti šel je v poslih uže zjutraj z doma.

Koliko nesreče provzročili so uže otroci! Da bi se vender enkrat stariši spametovali ter otroke boljše nadzorovali ali pa vžigalke varneje shranjevali!

Razne vesti.

— (Vojvodinja napadovalka) Časopis „Italie“ poroča o dogodku, ki je daleč na okolo vzbudil občeno pozornost. Junakinja celega dejanja je mlada, zeló lepa vojvodinja, ki svojega moža neizmerno ljubi in je strašno ljubosumna nanj. Kakor se pripoveduje, je mlada soproga polna življenja in romantike, ter je baje uže večkrat v svoji strasti streljala na moža in je tudi sebe uže hotela vstreliti. Revolver nosi vedno seboj. Pred kakimi petimi dnevi bila je sama doma v svoji vili, kajti njen mož odpotoval je bil po opravkih v Rim. Povabila je tedaj župana bližnega kraja k sebi, kateremu je najbrže svoje srčne bolečine tožila. Ta pa je, kakor se sluti, njeno ljubosumnost še bolj podpihoval ter jo dražil, da mož ni po opravkih, ampak iz vseh družih vzrokov odšel v Rim. Vender se nahajajo tudi ljudje, ki si celo zadevo drugače razlagajo. Nekateri namreč trdijo, da je župan njej nasproti prestopil meje dostojnosti in da je vojvodinja v pravičnem srdu sprožila dvakrat revolver nanj. Ko se je bilo to zgodilo, potegnil je župan, a ona klicala je svoje ljudi rekoč: „Pomoč! držite ga!“ Ko so različni postrežniki in sluge videli bežati nesrečnega župana, vstrelili jeden za njim, ter ga smrtno rani. Po nekaterih poročilih je ta uže umrl in je dotična oblastnija baje uže izdala zaporni ukaz proti vojvodinji. Njen soprog povrnil se je takoj domov, ko se mu je o strašnem dogodku poročilo.

— (Varčnost.) Nek oče imel je zeló zapravljivega sina, kar ga je tem bolj bolelo, ker je bil sam zeló varčen. Vsled tega mu je o tem predmetu večkrat pridigoval. Ko sta se necega dne zopet prepirala, reče mu oče: „S tabo res ni uže več shajati! Kako sem bil jaz ves drugačen v tvoji starosti! Da, moja varčnost segala je tako daleč, da sem, kadar sem se sprehajal, vselej korake štel, da ne bi kacega preveč storil!“ — „Kaj pa so moja mati med tem počeli?“ — „No, ona je pa pazila, da se nisem pri štenji zmotil!“

Domače stvari.

— (Častno meščanstvo) podelila je občina mesta Metlike na Dolenskem po večerajšnjem jednoglasnem sklepu občinskega odbora visokorodnemu gospodu deželnemu predsedniku baronu Andreju Winklerju v priznanje njegovega za deželo toliko blagoslovenega delovanja in v zahvalo za preložitve karlovske ceste čez Gorjance.

— (Instalacija ljubljanskega župana gospoda Petra Grassellija) vršila se je danes ob 11. uri v pričó gosp. deželnega predsednika barona Winklerja, kojega je spremljal vladni koncipist g. Josip Rihar. Magistratno poslopje bilo je ob stopnicah zeló lepo s cveticami ozaljšano, zlasti pa je bila magistratna dvorana okrašena. Tu bil je postavljen pod posebnim, navlašč za to napravljenim baldahinom, kojega so od vseh strani obdajale cvetice, cesarjeva doprsnica, koja je Nj. veličanstvo pred tremi leti mestu v spomin svojega bivanja v Ljubljani podariti blagovolilo. Pri vходу sprejel je gosp. deželnega predsednika gosp. podžupan Petričič z dvema drugima mestnima odbornikoma. Špalir do magistratne dvorane delali so mestni stražniki in udje požarne brambe z načelnikom g. Doberletom. V dvorani zbrani so bili vsi mestni odborniki, mestni uradniki, mestni učitelji, razen tega mnogo odličnega občinstva, in sicer mnogo dam. Gospod deželni predsednik naznanil je najpred Najvišjo odločitev, vsled koje je bila županova izvolitev potrjena, na kar je g. župan v slovenskem jeziku prisegel. Po prisegi nagovoril je gosp. deželni predsednik gospoda župana in ves mestni zbor v slovenskem in

nemškem jeziku, na kar je g. župan slovenski odgovoril. Oba govora prinesemo jutre v po polnem obsegu. Slavnost končala se je ob poludvanajstih z navdušenimi slavoklici na presvitlega cesarja.

— (Čujte, čujte!) Kolekovani svetovni list, ki se tiska v Kolmanovi hiši, prinesel je, kakor je našim čitateljem uže znano, v svoji številki od četrtka novico, da je gosp. prof. Šuklje obljubil nedavno nekemu avskultantu mesto sodnjiskega pristava in da se je isti, ko mu je izostal dotični dekret, pritožil zaradi tega pri odličnem dostojanstveniku. Ker nas je dosedanja izkušnja privedla do prepričanja, da se taka senzacijonalna poročila, ki se sem in tja nahajajo v predalih svetovnega našega lista, ne zlagajo vselej z resnico, se nam tudi gori navedena novica nikakor ni zdela resnična in omenjali smo jo v številki od petka našega lista z opazkami, kakeršne je zaslužila. To pa je razdražilo živce našega Metuzalema, in v sobotni svoji številki obrača se v tej zadevi zoper nas takó-le: „Nekolekovani listič ujeda se zaradi naše predvčerajšnje notice o nekem auskultantu ter skuša sumničiti, da smo si stvar izmislili. Ker to ni naša, pač pa morda drugih ljudij navada, naj nevernim Tomažem v Kolo-dvorskih ulicah povemo, da je dotični avskultant res prišel vprašat k nadsodnije svètniku, gosp. K., zakaj ni imenovan pristavom, ko mu je vender Šuklje to mesto obljubil. Resnice tega fakta ne ovržejo vsi dozdevni dovtipi nekolekovanega lističa, kateremu drage volje pošljemo „abotnost“, „bedastoče“ in druge duhovite opombe nazaj.“ Tako kolekovani svetovni list — Mi pa smo v prijetnem položaji še jedenkrat izjaviti, da na vsem tem, kar je kolekovani dnevnik v tej zadevi pisal, niti trohice renice ni. Zlasti kar se tiče tega, „da je dotični avskultant res prišel vprašat k nadsodnije svètniku gosp. K., zakaj ni imenovan pristavom, ko mu je vender Šuklje to mesto obljubil“ — vemo iz najverodostojnejšega vira, da je to gola izmišljotina in res le šepav dovtip, ki zasluži uvrsten biti med druge, po vrednosti mu jednake tovariše „Škratove“. Sedaj bode marsikomu in morda tudi gospodom v Kolmanovi hiši jasno, zakaj smo njim nasproti „neverni Tomaži“!

— (Izpred porotne sodnije.) Predvčeranjim dopoldne stal je pred porotniki 29letni kmet Janez Skvarč iz vipavskega okraja zatožen zaradi zločina posilstva. Obsojen je bil v šestletno hudo ječo. — Predvčeranjim pri drugi obravnavi zatožen je bil 20letni hlapec Janez Rotar iz Gorič pri Kranji zaradi uboja. Porotniki spoznali so ga krivega samo prestopka proti varnosti življenja in obsojen je bil v petmesečni zapor.

— (Meteorologična postaja) tretje vrste otvorila se je včeraj na Šmarjni Gori. Opazovanje prevzel bode tamošnji cerkovnik, kateri si je pridobil za to potrebno znanje.

— (Nepotrjen zakon.) Iz Trsta se poroča: V slednjem zasedanji tržaškega deželnega zbora sklenjeni zakon, po katerem se zavarovalnim družbam prepoveduje, dveodstotno zavarovalno takso zavarovancem nalagati v prid mestnih ognjegascev, ni dobil Najvišjega potrjenja.

— (Tržaške novosti.) Umrlo jih je v Trstu od 31. maja t. l. do 6. junija 88, in sicer 42 možkih in 46 ženskih, med temi en sam samomorec, v mesecu aprilu jih je pa umrlo 344, in sicer 175 možkih in 169 ženskih, rodilo pa 383, in sicer 189 možkih in 194 ženskih, med temi jih je bilo 320 zakonskih in 63 nezakonskih. Porok je bilo 75, a vse v cerkvenem obredu. — Neka 37letna žena je hotela s smodnikom ugonobiti ščurke, ki so jo zeló nadlegovali. Na nesrečo se jej smodnik užgé in provzroči velik pok. V sebi je ležal bolehní 67letni Anton Vidman iz Ajdovščine in se je tega poka tako prestrašil, da je pol ure potem umrl. Prišla je sodnijska komisija, da stvar preišče. Truplo so peljali k sv. Justu. — Utonil je nek mornar po imenu J. Aprile doma iz Trsta. Bil je na ladiji „Lissa“, in radoval se je po dnevi s svojimi sorodniki. Na večer se je vrnil proti morju, da ide na ladijo. Ali brž ko ne se ga je malo preveč navlekel in je pal v morje. — 45letni Robert Pekoroni stanujoč v ulici Sv. Boštjana št. 5. skočil je iz tretjega nadstropja na dvorišče. Moža so hoteli potem nesti v bólnico, ali izdahnil jim je med potjo svojo dušo. „Ed.“

„Slovenska Matica“.

Dne 10. t. m. imel je odbor „Slovenske Matice“ 69. redno skupščino; predsedoval je prvi podpredsednik gosp. J. Marn; skupščine udeležilo se je 15 ljubljanskih odbornikov.

Po odobrenji zapisnika naznanil je predsednik, da je jugoslovanska akademija doposlala mrtvaški list vseučiliškega prof. dr. Geitlerja.

Gosp. Lego zahvalil se je, da ga je „Matica“ izvolila častnim članom; ob enem z zahvalo poslal je zbirko knjig, katere je „Matici“ sam daroval ali nabral pri svojih prijateljih.

V upravni odbor „Narodnega doma“ izvolil se je kot „Matičin“ zastopnik zopet gospod profesor Senekovič.

„Matici“ pristopilo je zopet 38 novih članov, med temi jeden ustanovnik. Letnino je do zdaj plačalo 578 članov.

„Slovenska Matica“ je darovala akademskemu društvu „Zvonimir“ na Dunaji nekaj svojih knjig. — Kosove svečanostne knjige o Cirilu in Metodu ter „Lepotisa“ tiskalo se boče 1600 izvodov.

Jurčičeva ustanova notranjskih rodoljubov se sprejme v oskrb s pogojem, da se spoji s Tomšičevo ustanovo, kar bi potem znašalo 2000 gold. Obresti od te ustanove se porabijo kot nagrada najboljši povesti.

Sklene se, prositi deželni zbor, naj bi dovolil „Matici“ nekoliko podpore za pokritje stroškov za izdane šolske knjige.

Pogodba z „Národno Tiskarno“ zaradi tiska letošnjih knjig se vzame v znanje. Gosp. Kunstek v Ptujci prosi, naj se mestu njega postavi kdo drug za poverjenika, istotako gosp. Bogdan Trnovec v Sežani; slednji nasvetuje kot poverjenika gosp. Lebana, vodjo zemljiških knjig v Sežani.

Potem se seja sklene.

Narodno-gospodarstvene stvari.

Poštno hranilnice.

„Kdor si nič ne prihrani, ni deležen vesoljnega napredka.“
Smiles, „Hranljivost“.

I. Kot biralnice c. kr. poštno-hranilničnega urada napravljeni so malo ne vsi c. kr. poštni uradi, kar jih je po kraljevinah in deželah zastopanih v državnem zboru ter je njih dolžnost, poštno-hranilnično službo opravljati vsak dan v uradnih urah, ki so zapovedane za poštno službo.

Vse biralnice (c. kr. poštni uradi) prejemajo vloge (vložke) ter jih vračujejo (nazaj plačujejo).

Vsi vlogi in vsa vračila vpisujejo se v knjižico (bukvice). S to knjižico vložnik lahko pri vsaki biralnici (c. kr. poštne uradu) vračilo dobode ali pa kaj dalje vložfi.

Najmanjši vlog v knjižico je 50 krajcarjev; vsak vlog mora biti tak, da se dá s 50 deliti.

Nihče si ne sme sam ali po kom drugem vzeti več nego eno poštno-hranilnično vložno knjižico, ker bi sicer izgubil obresti in po okolnostih tudi glavnico (kapital). Ali vsakdo sme poleg vložne knjižnice imeti eno tako imenovano „poštno-hranilno karto“.

Poštno-hranilne karte so listi ali proge debelejega papirja z vtiskano pisemsko znamko (marko) in primernim prostorom, kamor se prilepljajo ostale znamke.

Poštno-hranilne karte prodajejo vsi poštni uradi in prodajalci poštne vrednotnic po ceni vtiskane znamke.

Namen poštno-hranilnih kart je, omogočiti, da si kdo lahko prihrani tudi po manj nego 50 krajcarjev.

Kadar je takšna poštno-hranilna karta ponalepljena z znamkami, ki so vredne 50 krajcarjev, vzprejmejo jo biralnice poštno-hranilničnega urada za vlog.

Ako ima kdo poštno-hranilno karto, a še nima poštne hranilnične vložne knjižice, to mu se dá namesto nje taka knjižica, če nasproti uže ima vložno knjižico, vpiše mu se va-njo takó prihranjeni iznos od 50 krajcarjev kot nov vlog na dobro.

Ako kdo prilepi znamke pokažene ali ki so bile uže enkrat porabljene, to jih biralnica ne boče jemala.

Za vloge počeniši od enega goldinarja dajó se obresti po tri goldinarje za sto na leto dni.

Kar je komu čez tisoč goldinarjev avstrijske veljave v hranilno imovino pisano, to ne nese obrestil.

Odgovorni urednik J. Naglič.

Obresti se vpisujejo v vložno knjižnico ter pridevajo glavnici, praviloma o priliki, ko se knjižica prepošilja v obletni dan prve vložbe za čas do tistega 31. dne decembra meseca, ki je bil pred tem obletnim dnem. (Dalje prihodnjic.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 15. maja. Zaprlj so Harrsa, uradnika splošne depozitne banke zaradi izneverjenja 54 878 gld. in drugih izneverjenj v znesku 30 000 gld.; zaprlj so še dve drugi osebi, kateri sta baje vedele za to izneverjenje. Harrs je ves denar žrtvoval mali loteriji.

Mostar, 15. junija. Kallay poda se danes na drugi ogled osebno zaradi eventualne gradnje železnice Mostar-Serajevo.

Berolin, 15. junija. Princ Friderik Karol je umrl.

London, 15. junija. Salisbury je prevzel ponudbo, da sestavi novi kabinet.

Madrid, 15. junija. Kolera se v okolici Murcije vedno bolj razširja; včeraj obolelo je okolo sto oseb. V provinciji Valencia je 23 vasij okuženih.

Dunaj, 14. junija. Veleposestniki v Dalmaciji izvolili so državnim poslancem Borellija (narodna stranka) z 215 glasovi proti Lapenni (198).

Pariz, 14. junija. „Havas“ poroča iz Petrograda, da se je dosegel gledé afganske meje med Anglijo in Rusijo sporazum, podpisal pa se še ni zaradi odstopa Gladstona.

Madrid, 14. junija. Znanstvena komisija došla je v Alberique, kjer je obolelo 159 oseb na koleri, in izmed teh jih 59 umrlo.

New-York, 14. junija. Iz Cincinata se poroča, da se je pod Tenskim jezerom izkopen prerov udrl, ko je ravno vlak skozi vozil. Vse vlakovo osebje je mrtvo. 16 potovalcev je mrtvih, 30 hudo ranjenih. Ker so bile plinove cevi razdejane, je nastala popolna tema. Ljudstvo je razjarjeno na upraviteljstvo, kajti delj časa je bilo uže videti, da se prerov udere. Policija je morala miriti razjarjeno ljudstvo.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 15. junija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.55
„ „ „ srebri	83.15
Zlata renta	108.50
5% avstr. renta	98.70
Delnice národne banke	859.—
Kreditne delnice	287.75
London 10 lir sterling	124.30
20 frankovec	9.86
Cekini c. kr.	5.86
100 drž. mark	60.95

Tujci.

Dne 13. junija.

Pri Maliči: Cracki in Deininger, trgovca, iz Menakova. — Schöpfer, trgovca, iz Heilbrona. — Kischke, trgovca, z Dunaja. — pl. Fluk s hčerko iz Budimpešte. — Mačarata in pl. Vökl iz Trsta. — Rankl, trgovca, iz Siska. Pri Slonu: Westen, Prunbauer, Geisel in Heumayer, trgovci, z Dunaja. — Gossar, sekcijski inženjer, s soprogo, iz Stolnega Belega Grada. — Winiwarter, c. kr. uradnik, iz Geiminga. — Acquaresi, trgovca, iz Zagrada. Pri Bavarskem dvoru: Antič iz Sele. — Kanduscher, krčmarica, z vnučko, iz Pulja. Pri Južnem kolodvoru: Schwarz iz Feldkirchna. — Pavlinovich, inženjer, z Reke. — Pascoli iz Usti n. L.

Umrli so:

Dne 11. junija. Marija Lubej, redovnica Vincenijevega društva Pavlanskega, 43 l., Kravja dolina št. 11, plućna tuberkuloza.

Dne 12. junija. Anton Piskar, umirovljeni davčni priglednik, 80 l., Poljanska cesta št. 10, plućno otrpnjenje. — Marjeta Kraljič, platnarica, 83 l., Slonove ulice št. 16, možjanski mrtvoud.

V civilni bólnici:

Dne 11. junija. Alojzija Sevšek, gostinja, 67 let, umirajoča prinesena.

Dne 13. junija. Anton Janežič, gostac, 65 l., skaza krvi. — Ivan Zgonc, krojač, 23 l., plućna tuberkuloza.

Tržne cene.

V Ljubljani 13. junija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 74 kr., domače 7 gld. 15 kr.; reš 5 gld. 85 kr.; ječmen 5 gld. 36 kr.; oves 3 gld. 57 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 60 kr.; 100 kilogramov krompirja 4 gld. 50 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeh po

52 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 58 kr., svinjsko 66 kr., drobniško po 38 kr., — Piške po 30 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 40 kr.; mehkih 5 gld. — kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
13. junija	7. zjutraj	741.82	16.4	vzh. sl.	jasno	0.00
	2. pop.	740.30	22.4	„	„	
	9. zvečer	740.44	14.8	„	„	
14. junija	7. zjutraj	740.42	13.8	vzh. sl.	jasno	0.00
	2. pop.	738.92	25.4	„	„	
	9. zvečer	738.60	18.2	bzv.	„	

(45)

Ivan Lapajne v Krškem

30—19

je izdal sledeče knjige in knjižice za ljudske šole in učitelje: Praktično metodiko, cena 80 kr., Prvi pouk 60 kr., Fiziko in kemijo 60 kr., Prirodopis 56 kr., Zemljepis 26 kr., Geometrijo 24 kr., Malo fiziko 23 kr., Domovinoslovje 20 kr., Priповesti iz zgodovine Štajerske 6 kr., Opis krškega okr. glavarstva 30 kr., Zgodovino štajerskih Slovencev 1 gld. 20 kr. — Isti pisatelj ima v zalogi razne pisanke in risanke; mali slovenski zemljevid kranskega dežela, deli sosednih kronovin, cena 1 kr., ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske, cena 1 kr., in zemljevid krškega okrajnega glavarstva, cena 5 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.
 - Abecednik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
 - Brezovnik,** šalji Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
 - Celestina J.,** Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
 - Celestina J.,** Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
 - Cimperman,** Pesni, 60 kr.
 - Dimitz A.,** Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
 - Filipovič,** Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
 - Gregorčič,** poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
 - Janežič A.,** Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
 - Jenko Ivan,** Pesmi, 1 gld.
 - Jesenko Janez,** Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
 - Jurčič Josip,** Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
 - Kačič-Mišič,** Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.
 - Kermavner V.,** Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
 - Klaič,** Lehrgang der kroatichen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
 - Knjižnica slovenske mladini:**
 - I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
 - II. „ „ „ *Peter rokodelčič*, 36 kr.
 - III. „ „ „ *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.
 - Kobler A.,** Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
 - Kosec,** Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
 - Lavtar L.,** Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.
 - Lesar A.,** Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
 - Majar H.,** Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
 - Padar,** Zakon in žena, 40 kr.
 - Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
 - Praprotnik,** Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
 - Razlag J. R., dr.,** Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
 - Rožek J. A.,** Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
 - Senekovič A.,** Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
 - Šmid Kristof,** Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
 - Vraz Stanko,** Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
 - Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega.** Vezan 65 kr.
 - Zlatorog.** Pravljica za mladino. 20 kr.
 - Znidaršič J.,** Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.
- V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:
- Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico** (4^a velike) po 50 kr. Pravljice o:
 - Pepelki, Rudeči kapiči in Obutem mačku** (8^a velike) po 25 kr.
 - O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritilkovnu** (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.